

Il·lustració de la coberta del llibre 'De generació en generació', de Francesc Mestres i Naval LRP

DE GENERACIÓ EN GENERACIÓ

Autor: Francesc Mestres i Naval

Editorial: Edicions de la Universitat de Barcelona

Pàgines: 184

Preu: 16 euros

QUI SOM?

D “Camino i camino sota la pluja. / Tracto de percebre / quan, on / em vaig posar en marxa.” (*No cal repetir aquest instant*, d'Antoni Clapés. *Llibres del segle*, 2022)

Possiblement no hi ha ningú que en algun moment de la vida no s'hagi preguntat d'on ve, on va, qui és ell o ella en realitat, què hi fa aquí, si la seva vida té algun propòsit... Preguntes existencials que són molt habituals durant l'adolescència, però no exclusives d'aquesta etapa vital. De fet, caldria que tots els adolescents se les plantejessin per poder madurar deixant enrere la infantesa i per esdevenir joves i adults empoderats. La resposta, o les respostes, si n'hi ha, depenen de molts factors. També des de la perspectiva acadèmica es poden analitzar des de moltes òptiques: genètica, biològica i evolutiva; històrica i sociològica; filosòfica i espiritual, etcètera. Unes perspectives que no són excloents, sinó necessàriament complementàries, atenant a la complexitat i profunditat de les preguntes. “Quan, on em vaig posar en marxa”, es pregunta Antoni Clapés.

Aquest mes us vull proposar dos llibres que d'una o una altra manera giren al voltant aquesta temàtica. Primer, des d'una perspectiva genètica i biològica, *De generació en generació. Com rebem i transmetem els gens*, de Francesc Mestres. Mestres,

Qui no s'ha preguntat en algun moment d'on ve, on va, qui és en realitat o si la seva vida té algun propòsit?

catedràtic de genètica a la Universitat de Barcelona, especialista en genètica de poblacions i forense, admirador sincer de la genialitat de Gregor Mendel, el pare de la genètica, i gran coneixedor de les seves lleis, ens explica, entre moltes altres coses, per què els fills s'assemblen als pares; com pot ser que una característica dels progenitors desaparegui en els fills però reaparegui en els nets; perquè hi ha gens que s'hereten d'un sol progenitor; com interactuen els gens entre si, com se'n formen de nous i com van canviant dins les poblacions. Dit d'una altra manera, aborda la

part més mecanicista de quan i on ens posem en marxa.

El segon és *Humanitas. De la pols estel·lar a la revolució conscient*, de Xavier Ginesta, doctor en enginyeria elèctrica i president de Voxel, i Sergi Torres, conferenciant i escriptor especialitzat en temes de consciència i espiritualitat. Ginesta i Torres ens parlen de realitat i percepció, de les matemàtiques com a base d'un univers mecanicista, de la teoria del tot, de ciència i de consciència, de la vida, de qui som i de què són la felicitat i el progrés... I s'acaben preguntant si som realment dignes del qualificatiu *sapiens* que ens hem auto-atorgat. No és un llibre estrictament científic, però combina de manera molt amena aspectes científics i filosòfics, materialistes i espirituals, al voltant d'algunes de les preguntes transcendents amb què he obert aquest article. No estic d'acord amb algunes (o unes quantes) de les coses que hi diuen, però justament per això he xalat de valent llegint-lo. Estic convençut que un dels grans plaers de la vida, que més ens ajuda a continuar responnent a aquestes preguntes crucials, és qüestionar allò que pensem, encara que al final serveixi per reforçar-ho. Reinterpretant el poema de Clapés, “percebre quan i on ens vam posar en marxa, per continuar caminant sota la pluja”.

HUMANITAS

Autors: Xavier Ginesta i Sergi Torres

Editorial: Columna

Pàgines: 560

Preu: 19,90 euros